П III 321

12 СТРАНА САВРЕМЕНИ 2 ДИНАРА

НОВИ САД

ПОТПУНО НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ — ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Год. I. 20. септембра 1924. године Број 16.

Несмотрени родитељи и тутори

— Где се све смештају школска деца —

Примамо овај чланак од једног нашег пријатеља и стављамо га надлежнима на срце да размисле о њему. Ур.

Сад почетком школске године стигло је у Нови Сад мноштво деце, ђака, да похађају разне школе. Родитељи су их сместили и мирно су отишли кући, у том уверењу сад је све у реду.

Између тога најмање је све у реду. Многи су од њих и незнајући, прави упропаститељи своје деце, јер су своју децу много не испитавајући у какву кућу и код кога дају на опскрбу и васпитање, лакомишљено и оставили у туђини.

Многа деца ће и телесно и морално пропасти. Зашто? Зато што су такова деца смештена код туђинаца и породица, које ни за своју породицу немају мира, због оскудице станова, и ако имају стан, то је већином бедна влажна јазбина, за здравље опасна. Има места, где у малом собичку њи четир, пет се утурају и чак и на земљи спавају. Храна им је, сад кад треба, да је снажна, када се деца развијају, слаба. Много има сиротих породица и удовица, жена, који су са села дошле у град, да држе ђаке, па да из тога прихода *и себе и своју породицу издржавају.* У појединим кућама морално владање околине јако утиче на децу а особито женску. Деца су изложена опасности, јер у таковим кућама чују и виде, што није добро а што неби требали да чују. Па зато и има несрећних случајева, као што је био са девојчицама из Ђурђева и Чуруга. Има места *где су одрасли мушкарци са девојчицама заједно у стану у једној соби и сви заједно спавају. Шта више чуло се за један случај, да је код удове газдарице редовно долазио њен дилбер који је код ње ноћивао. Ујутру је долазило до непријатних сцена, који ни у ком случају неће утицати на морал тих девојчица.*

Господа управитељи појединих школа, истина је да настојавају и писмено строго наређују, да родитељи децу не дају код туђина, али узалуд је наређење, кад се не извршава. Нека заиђе контролна комисија, састављена из школских професора и ученика уз помоћ ред. капетаније, па нека прегледа све станове, где су деца смештена, па ће се уверити да је још много горе стање ђака деце, но што сам ја горе споменуо. Ако се господа управитељи школа реше, да спроведу овај преглед, многе ће родитеље задужити и очи им отворити, а децу од физичне и моралне пропасти сачувати.

Пријатељ деце.

Гђа АЛЕКСАНДРА ЛЕСКОВА, новоангажовани редитељ новосадског позоришта. Излази пред новосадску публику први пут вечерас у „Љубомори“.

Конгрес Војвођанских лекара у Новом Саду

— Наш народ болује од рака — Одлуке конгреса —

У прошлу недељу одржало је у Новом Саду годишњи конгрес Удружење лекара из Бачке, Баната и Барање. На конгресу је учествовало преко 50 делегата из разних места Војводине, а председавао је председник Удружења г. др Јован Ненадовић, лекар из Н. Сада.

На конгресу је расправљано о свим актуелним питањима, па је између осталог, г. др. Свињарев-Величковић поднео исцрпан реферат *о наглом ширењу болести рака, који је у*

последње време узео широке размере у народним масама. Кривица том стању ствари лежи у томе, што наш народ још увек радо посећује *разне врачаре, назови-лекаре,* па се то лечење редовно свршава *смрћу болесника.* Предлаже да се изабере једна комисија. која ће заједно са државним здравственим институцијама предузети мере за спречавање ширења ове опасне болести.

Даље је на конгресу расправљано и о томе, да болесници болесничких благајни сама изаберу лекаре, код којих хоће да се лече. Осим тога су донете одлуке по другим, мање важним стварима и изабрана нова Управа. Председник је и надаље остао г. др. Јован Ненадовић из Новог Сада. После завршеног конгреса, учесници су имали заједнички банкет у ресторацији „Краљица Марија“.

Збор немачке странке

— Немци ће помагати садању владу —

У недељу пре подне одржала је новосадска организација Немачке Странке свој први јаван збор у башти Стрељане. Збору, који је био доста добро посећен, присуствовали су и посланици Немачке Странке г. г. Најнер, Мозер, Бартман и Тајбл. Осим тога су говорили г. г. Вилим Вајс, председник месне организације, и др. Грасл. Говорено је и о партијским стварима, па је по томе било говора и о општој политичкој ситуацији.

На збору је дато поверење досадањем р ду Немачких посланика, па је донета одлука да се садања влада влада г. Давидовића потпомогне све дотле, док буде излазила на сусрет жељама Немаца, које, како веле, односе се на чисто културне потребе.

Књижара „СЛАВИЈА“ има сваку нову књигу на стоваришту!!
23 2-5

Последица јурења аутомобила

— Несрећа у Врбасу —

Ми смо већ напоменули како војнички аутомобили својом јурњавом по нашим улицама угрожавају животе грађана па смо одмах упозорили надлежне да би требало да шоферима војних аутомобила нареде да своја кола возе лакше и без опасности по пролазнике. Међутим то је канда говорено глувим ушима.

Последица такве несмотрене вожње била је пре неки дан у Врбасу, када је један авијатички официр из Новог Сада тешко рањен после судара са једним сељачким колима. Два авијатичарска поручника из Новог Сада направили су излет до Врбаса. Када су ушли у Врбас, нису смањивали брзину којом су ишли на друму, него су истом брзином наставили јурити и по Врбашким улицама.

Одједном, на један до сада необјашњен начин, *нашла су се пред аутомобилом једна сељачка кола. Шофер већ није могао да искрене ауто и он је свом снагом налетио на кола. Ауто је са колима начинио праву пустош: коње је поубијао, кола поломио, само се срећом кочијашу није ништа десило.* Међутим је р ада од кола ударила у прси једног официра и тешко га контузовала тако, да је морао одмах бити принесен у болницу, где му је пружена прва помоћ. *Стање рањеног је озбиљно.* Остали су претрпели само лакше ране.

Ето докле води јурњава војних аутомобила. Хоће ли г. Командант места и после овог случаја дозвољавати да војни аутомобили јуре непрописном брзином?

Најбоље и најелегантније како мушке, женске тако и ђачке ташне по најумеренијим ценама добијају се код ЛАЗАРА ЛАЗАРЕВИЋА, Н. САД, Житни Трг 20. 17 4–6

Ми држимо да је то непотребно

— Организовање Јевреја — Стварање нових странака —

Неки листови су донели вест по којој би ускоро имали доћи до организовања наших Јевреја у засебну Јеврејску Странку. Колико у овој вести има истине, ми за сада нећемо испитивати, али судећи да би ових дана требало доћи до коначног организовања Мађарске Странке, држимо да би и она горња вест имала донекле стврaног ослонца.

Из нас не говори нека национална или партијска суревњивост, али сматрамо да све ово нема смисла. Нема сумње, ми бар за сада нећемо да сумњамо, да су интереси свих Војвођана, без обзира на веру и народност — исти. Сви они, мање више, траже побољшање стања у Војводини и стварања сношљивијих прилика за живот у овој нашој богатој покрајини. Сви ми желимо да се, колико је то само могуће, оствари права демократија у Војводини, јер то захтевају витални интереси Војводине, која неме каде а и неће да политизира.

Стварањем пак нових странака, постићиће се само *деконцентрација наших снага, у ком случају наше тежње неће доћи никада до изражаја.* То је више него сигурно. Стварање пак странака на националној бази, то је још горе, јер Војводину неће одржати национална база, него само економска. Наши економски интереси су *заједнички* и у том погледу *никада неће доћи до размимоилажења међу становницима Војводине.*

Деконцентрација наших снага, Војводине, неће њој донети никада користи него само штете. А ми мислимо да то неће ни Јевреји, ни Срби, ни Мађари а ни Немци.

Бонбона за лето јесте Ли-ли-хип!

„КОРЗО“ БИОСКОП И БАШТА

Данас, у суботу **20—21** сутра, у недељу.

С. О. С.

ОТОК СУЗА

сензациона модерна драма

у 6 занимљивих чинова.

У главној улози:

Лиа де Пути и Паул Вегенер.

У понедељак **22—23** уторак.

ТРИ БЕКРИЈЕ

сензациона весела игра

европскога гласа, у 7

веома шаљивих чинова.

У главној улози:

Lacy von Blondel и Ержи Мартон.

Програми биоскопа „КОРЗО“ увек су сензационални.

Деложација са бајонетима

— Чудан поступак —

Пре неки дан догодио се у Новом Саду догађај, који без обзира да ли је дотични имао право на тај стан или не, заслужује крајњу осуду! Како смо сазнали, ствар је текао овако: капетан г. Ђока Наумовић остао је без стана. Како и зашто, то нас се не тиче, главно је то да је на основу правомоћне судске одлуке изгубио свој стан.

Он се са својом женом преселио у хотел и онде чекао решење да му се додели нов стан. Међутим од стана нема ништа. Чекао је он и чекао па се човеку досадило. И место да је преко своје надлежне власти убрзао доделивање стана, он је у свој пређашњи стан, у коме је сада г. Михајло Страјков, трговац, и поручио му преко војника, да тај стан што пре испразни, јер је њему, г. Наумовићу тај стан потребан и неможе да издржи да плаћа скупе хотелске собе. Већ у овом поступку о ледала се крајња нелогичност тог господина и наравно, г. Страјков, позивајући се на правомоћно судско решење одбио је да изврши поруку г. Наумовића. Г. Наумовић је ту своју поруку поновио после три дана, наравно са истим успехом.

Сада међутим долази оно најстрашније. Прекјуче увече г. Наумовић је дошао са неколико војника пред стан и пошто у стану није било никога нареди војницима да са кундацима разлупају врата од стана и побацају ствари напоље. Војници су ту наредбу и извршили. Цела ова процедура учинила је да се пред станом сакупила огромна маса света, која је на разне начине коментарисала овај у овим крајевима још невиђени поступак. И доиста имало се шта и коментарисати.

Читајте и ширите Савремени Нови Сад!

Проширени градски Савет на столу за секцију

— Већ се воне преговори, ко би требао да буде градски отац —

Ми смо већ изнели наше мишљење о томе, како би се имале мењати прилике у нашој градској кући, ако је већ потребно да до тих промена дође. Тада смо уједно нагласили да је паметније оставити стање какво је сада и не мењати га, ако се не мисли радити паметно и поштено. Тим пре ако тим променама буду руководили партијски мотиви.

Човеку мора постати већ одвратна та политика, која хоће да се инаугурише. Ако има стварне потребе да се врше промене у Градској Кући — онда нека се мења. Е, али шта је у ствари! Нашло се кандидата и кусих и репатих, који и рукама и ногама раде на томе, да се докопају какве конјуктуре па макар то било и место градског фискала.

Најжалосније је пак то, да се ова питања решавају по бирцузима, омиљеним састајалиштима наших шприцерешких политичара. Ако нешто не ваља, ми смо на мети да без разлике распалимо оне који не ваљају, али оспоравати некоме да је способан што је радикал или демократа, то је више него смешно.

Ако се пак буде наставила ова пракса, онда ћемо једнога дана дочекати, да ће нам се из комуналне и државне службе разбећи сви чиновници, јер само луд човек може седити на оном месту, где му над главом стално виси Дамоклов мач.

ДАНИЛО КРСТИЋ, Нови Сад Пашићева ул. бр. 30. Препоручује своје богато стовариште **готове обуће** сопствене израде **по најновијој фасони и уз најумеренije цене. 22 1-10**

МИКРОСКОП

Прича ми један пријатељ:

У Новом Саду сигурно да нема гостионице, кафане или бирзуца у коме неби било Краљеве слике. Али зато сигурно неби веровали да у Новом Саду ипак постоји један локал у коме нема Краљеве слике. А то је још такав локал, који би по своме карактеру безуслвно требао да има Краљеву слику. Ко не верујете, отидите у Официрски Дом па ћете се уверити да ни у једној соби или дворани нема Краљеве слике.

—

Већ преко пола месеца не гори једна електрична лампа у Милетићевој улици, која је као што је познато прометна улица и где је стално велики промет. Наше градско осветлење није тако обилно да се не би опазило да једна светиљка не гори. Том улицом је до сада прошло бар стотина полицајаца, неколико градских отаца и ни један се није сетио да ту ствар пријави да се метне нова сијалица.

НОВ ЗАКОН О СТАНОВИМА

Пре неки дан објавили су листови као врло важну новост, да се у министарству социјалне политике баш озбиљно ради на пројекту закона о становима. И ако се досада већ неколико пута јављало о таком „озбиљном“ спремању, ипак смо вољни поверовати, да се ето пред крај септембра месеца нашло у том нашем министарству људи, који су узели на себе тај тежак задатак, да реше један проблем, који као тешка мора притискује толики број наших суграђана а нарочито варошана. По информацијама које су добиване из министарства, нови закон о становима би у главном задржао исте принципе као и досадањи. Трговачки и индустријски локали били би остављени на слободно располагање власницима, а само би локали за становање потпали под располагање државних власти. Најважнија промена у станаринском питању, било би то, што би се за основу станарине узео приход станарев, те би сваки станар био дужан 10% од свога

прихода да плати у име станарине и према томе би се досуђивали и станови.

По овим основним принципима већ може се судити, какав ће бити тај нови закон о становима и унапред се може рећи, да он ни најмање неће повољно решити ово толико тешко друштвено питање. И сама одредба о начину одређивања станарине унеће још више трзавица између станара и власника кућа, а што је најважније закон неће створити могућности изналажења нових станова. А то је међутим главно. Треба створити нове станове, па ће и сва остала питања сама од себе да се реше.

Нове станове може само држава да створи. Све готово државе пате од исте невоље и све државе муку муче, како да помогну својим држављанима у оскудици станова. Све државе одређују велике своте за дизање станова својим чиновницима. У првом реду зидају се станови за државне чиновнике, којих има у великом броју, као железничарима, пореским, царинским и финансијским чиновницима, поштанском и телеграфско-телефонском особљу и чиновништву и у главном оном чиновништву које је изложено честом премештању.

Ето, нека се наша влада угледа на друге државе и нека на овај начин реши станаринско питање, јер све одредбе и закони не вреде ништа, ако нема станова. Н.

СПОРТ

Атлетски дан у Новом Саду је испао сјајно.

Пре подне је била штафетна трка 100×200×300×400 мет. кроз град у којој побеђује „Јуда Макаби“. Други на циљ стиже С. К. „Војводина“.

После подне поворка сокола и спортиста кренула из Соколане на челу са војном музиком према игралишту „Карађорђе“ и тамо су изведене следеће тачке у узорном реду.

100 м. спринт трка 1. Шефер 11·3 с. 2. Шимоњи.

200 м. 1. Шимоњи 25·6 с. 2. Могин. (Могин је погрешио што се пред циљем окреће те тиме губи сигурну трку).

400 м. 1. Мишколци 59 сек. Раковски.

800 м. 1. Мишколци 2 мин. 18 сек. 2. Раковски.

1500 м. 1. Мишколци 4 мин. 47 с. 2. Немет. (Мишколци сигурно добије све трке)

60 м. за даме 1. Шлангерова 2. Еристева (даме треба да трче у чакширицама да би постигле боље време).

Скок у даљину 1. Кричков 5·88 мет. 2. Маленчић 5·80 мет. (Кричков скаче одлично и ако марљиво тренира, скочиће и 6·30 мет.

Скок у вис 1. Секељ 160 цм. 2. Вањур. 3. Могин. (Могин има леп стил само није имао свој дан).

Скок са мотком 1. Маленчић 2·85 м. 2. Илић 2·20 м. (Маленчић скаче у дивном стилу, и већ код висине од 2·20 м. скаче сам јер му конкуренти отпадају)

Бацање кугле. 1. Савин 10·35 м. 2. Ђорђевић. (Савин баца више снагом него са стилом).

Бацање копље. 1. Шевић 34·45 м. 2. Ђурасовић.

Бацање диске. 1. Стојановић 32·18 м. 2. Бубенхајмер. (Стојановић сигурно побеђује).

После атлетских тачака су соколи из Новог Сада и Петроварадина вежбали на справама и изводили просте вежбе.

За овај леп успех су нарочито заслужне наша два млада спортиста Др Коста Хаци мл. и Др. Јанко Буљик, који нису жалили труда само да атлетски дан успе што сјајније.

Требало би што чешће приређивати овако натицање, ради пропаганде спорта и гимнастике.

Fiat.

Огласи у „Савременом Новом Саду“ имају одличан успех, јер њега читају сви без разлике.

НОВОСАДСКИ ТИПОВИ

Слика 1.

Висок је и крупан; носи вилхелмовске бркове, и ако је прави правцати Шумадинац, чиме се он стално и размеће, ма да за последњих педесет година (равно од његова рођења) ни један србијански рат ни видио није; мрзи из дна душе све новосадске штампаре, јер и он спада у њихову браншу; дошао је у овај наш срећни град не тако давно са куферчетом, а сада као милионар газда ружи и грди све што је новосадско.

Слика 2.

Од шегрта постао трговачки калфа, а после се претворио у банкара; до 1918 био је добар Мађар, а сада је присни пријатељ српских виших официра; овде нема никаква иметка, а преко границе је богаташ; док је био мали, извршио је шактер на њему операцију, а сада он почешће чини сличне радове на туђим кесама: иначе се може видити цео дан у кафани у најодличнијем новосадском друштву.

Слика 3.

Обријан је са лицем као бундева; без луле и мушког друштва не да се ни замислити; и ако је најревноснији гост кафана, зато ипак никада ништа не троши; Бог свети зна чиме се бави и зашто живи на овој кугли земаљској.

Слика 4.

Од оца Грка и од матере Цинцарке он је по имену постао Србин; леп је и елегантан, па зато је и импоновао Мађарима; политиком се бави само пред изборима и при промени влада; Јевреје нарочито воли, зато му се синови друже само јајтелесима.

Слика 5.

Своју каријеру почео је у једној сеоској „шпаркаси“; затим дао Бог промућурне и добродушне С . . . . . е и њихове препуне касе; преврат и добри „винанци“ донели су и њему срећу; да је остало тако, он би зацело постао још надутији и набуренији банкократа.

Позориште

Управнику

Г. Дру Брани Војновићу

Примамо ово писмо од једног нашег пријатеља опере.
Ур.

Позната нам је Ваша девиза: „Опера није уметност“, и према томе не тражимо од Вас богзна колико смисла за ствар, као што и од једног опанчара не можемо тражити да конструира аероплане и локомотиве — али то што Ви чините, је више него сувише и прелази све границе стрпљивости.

Данас је прошло месец и по дана, од како сте Вашим оперским члановима дали последњи грош, да не умру од глади.

Цели месец август и сада септембар вегетирају ови јадници по разним локалима и приватним кућама и пропадају у друштву разних типова — алкохоличара — и тако налазе утеху, а уједно и пропаст свог здравља, гласовног материјала и уопште способност за своје звање. Некоји се виђају са кошуљама, као да су оцаке чистили, а на питање зашто, одговарају: „Немам новаца да извадим веш од вешерице, а управник ми неда плату“, а чуо сам још и друге одговоре, с којима ћу Вас засада поштедити.

О жењенима нећу ни говорити. То су очајници, из чијих физиономија би Леонардо да Винчи направио једно ремек дело, пред којим би камење проплакало.

Ви, господине, не смете заборавити, да последњи од Вашег оперског особља у погледу музике има више под ноктом на малом прсту него Ви у глави, и да је нама више стало до њих него до Вас, који, чини се остентативно, разним маневрима систематски уништавате оперско особље а тиме и оперу. Члановима збора сте бацили по 500 динара, јер су штрајковали — јер сте их часом требали — а они други, то је стока, која може и угинути. Кредите сте примили, према томе нема изговора, тим више, што сте драмско особље исплатили.

Ово, драги господине, даље не иде. Скрените што скорије на прави пут, а ако нећете — свет је широк, путујућих циркуса има на њему доста, „сејизи“ су тамо у изобиљу потребни, па је према томе Ваша екзистенција у сваком случају осигурана.

Ако би Вам тај корак био тежак, ми ћемо располагати са довољно средстава, да Вам припомогнемо Вашој одлуци.

Renault.

— „Ђаволов Ученик“ — Премијера 18./9. —

Премијер „Ђаволовог Ученика“ у потпуном смислу речи успела. После премијере „Краља“ можемо рећи да је са режијске стране а и у погледу самога извођења комада најуспелија продстава коју смо на даскама сале „Гранд Хотела“ имали прилике да видимо. Мосе признати, да је овај комад режиран са необично добрим познавањем самога писца и да је унето осим прецизности и добре поделе улога, пуно духа и интелигенције. Констатујемо да је ово први комад на коју се спрему пазило од алфе до омеге.

Што се тиче самих глумаца, можемо бити потпуно задовољни. Г. Николић, наш стари симпатични познаник, био је у свом елементу и потсећао нас је на оне сретне дане ранијих сезона кад смо имали прилике да га као сталног члана скоро свако друго вече гледамо. Ако би и биле какве ситнице да се примете, ми преко њих прелазимо, јер смо сретни када нам се даје прилика да по који пут уживамо у правој уметности.

Гђа Васиљевић је у улози гђе. Доцан много допринена успеху и заслужује потпуно признање. Такође и гђа Бранина за коју је улога Јудите биле као створена достојна је похвале. Између осталих мањих улога, које су све биле добро погођене упала нам је у очи гђца. Грујићева, која је у својој малој али важној улози била одлична.

Госп. К. Васиљевић нас у овој улози управо изненадио а г. Јовановић у улози генерала Бергоји био је одличан те је успео са својом добром игром, елеганцијом и манирима представи правога A geniusse Englishman-а. О г. Душановићу нећемо много да говоримо него му *честитамо.*

Надамо се да ћемо од сада чешће имати не репертоару комађа у режији г. *Жарка Васиљевића* који је овога пута и доказао да заслужује све оне симпатије које ужива у Новом Саду међу публиком.

M. U. C.

— „Анатол“ од А. Шницлера. — Премијера 16./9. —

Између осталих неуспеха, које је доживела драма још у ембрионалном стању ове сезоне, држимо као најјачи неуспех премијеру Шницлеровог „Анатола“. Само неразумевање комада, и миљеа поред осталих режијских недостатака и неуспеле поделе улога, допринело је да је овај комад на новосадској позорници апсолутно пропао и да је публика отишла из позоришта у таквом расположењу како се обично излази из каквог позоришташтанцета на Отак-Рингу.

Пре свега што имамо да констатујемо да је комад непотпун и да су неке врло важне партије изостављене. Већ сама та чињеница непотпуности дозволила је, да г. Веснић узео себи слободу да режира „Анатола“ овакога као што га је он замислио, држећи да публика не познаје тај миље а и сам комад, те да читав комад не испадне као студија, него као комедија.

Овај случај у првом реду пребацујемо Управи, да уопште дозвољава и додељује режију пре него што га је сама про-

студирала. И на тај начин констатовала коме га редитељу треба дати на режирање.

Што се тиче самог извођења комада, он је текао погрешним путем и осредње. Понајбоља је била гђа Кучера, која је и овом приликом показала да је рутинирана глумица, која је господар од своје игре. Осим тога су били добри гђа Бранина, и Сибирјакова, које су учиниле све могуће да спасу своје партнере.

М. U. С.

— Љубоморе —

Данас 20 о. м. игра се „Љубомора“ од Арцибашева, драма у 5 чинова, која је имала успеха, на свима позорницама светским па и код нас предпрошле сезоне.

Велико је интересовање за ову представу, јер у њој ће видети новосадска публика први пут свог ново ангажованог редитеља и члана гђу А. Лескову.

Гђа А. Лескова је имала до сада у свима местима где се бавила великих успеха и признања са својим режијама и креацијама појединих улога, а нарочито се мора истаћи режије „Љубоморе“ и улога Јелене Николајевне у којој наступа вечерас.

Остале улоге су у рукама гђе Кучере, која је симпатично примљена од стране Новосадске публике при наступу у „Анатолу“ и госпођице Грујићеве. Г. г. Спасића, Васиљевића, Веснића и др.

Асфалтисање новосадских улица

— Ових дана је почело асфалтисање —

По нашим новинама се већ безброј пута писало о новосадским улицама, које се налазе у прилично дерутном стању и да је крајње време, да се њиховом оправком већ једном отпочне.

Ових дана је пак град почео са оправком асфалта у појединим улицама. Почело се са Успенском улицом, па ће се по томе оправити асфалт у Мађарској улици и свим осталима где је асфалт употребом искварен.

Каноничке визитације или црквене параде кад им време није

— Оргије по бачким селима — У Новом Саду пост, по селима крканлуци. —

Пре кратког времена бачки епископат је решио, да отпочне са такозваним каноничким визитацијама по бачким селима, које су од времена на време одржавају. Према црквеним одредбама епископ са својом пратњом посећује поједина села, прегледа томошње црквене установе и утврђује, да ли је све у реду и не постоје ли какве тужбе против свештених лица. Ове године те каноничке визитације врши лично бачки епископ г. Иринеј Ћирић.

Каноничке визитације протекле су у неким селима у највећем реду, али ипак морамо о тој ствари да пишемо, јер није све баш тако у реду, као што то изгледа. Поједине бачке општине, у којима су те визитације прохујале, туже нам се, да су за дочек бачкога епископа и његове пратње утрошили многе паре, пошто је приређена велика парада у славу дочека гостију. *Тако је бачка општина Турија утрошила 35.000 динара на дочек бачкога епископа, Мол 40.000 динара. Како смо извештени, приликом дочека епископа и његове свите упрегнуто је око тридесет каруца, приређени су велики крканлуци, пијанке и весеља Епископа је свугде окруживао сјај, богатство и лепота.* Од скромности ни трага. Исте тужбе стижу и из осталих бачких општина, па чујемо, да се многе општине тек сада спремају за свечани дочек каноничких визитаната. То све стаје огромне своте новаца.

Ако узмемо у обзир данашњу тешку привредну ситуацију, те велику финансијску кризу, морамо се необично чудити томе, да се приликом ових црквених прегледа приређују тако луксузне свечаности и троши огроман новац. Ко ће то платити? Чему то води данас, када многи људи тако рећи умиру од глади, када се све дави и грца у општој кризи? Имали то смисла?

Добро нам је познато, да *бачки епископ у свом двору стално спроводи и најстрожију пост а живот у двору тече по узору живота руских епископата. Пост се одржава најригорозније, па нас баш зато необично чуди, да бачки епископ приликом својих екскурзија по бачким селима, дозвољава, да се приређује велике славе и параде, које коштају читав капитал. Где је ту смерност и калуђерска скромност?* Мислимо, да се тако не даје пример вернима. У најгорем случају бачки епископ би требао да буде конзеквентан, па да нареди, да се и по селима, приликом каноничких визитација, одржава најстрожија пост, те да сам епископ и његова пратња пролазе кроз села по могућности што скромније и без многик парада. Јер наш свет данас нема новаца и за такве параде.

Бачванин.

Новосадски боеми су организовали свој клуб

— „Клуб Дванајст Ноћних Цветова“ — Важна новост за Новосађане: оживеће ноћни живот, обновиће се стари боемски култ Српске Атине — Ко су све чланови новога клуба? —

У једном од прошлих бројева „Савременог Новог Сада“ писао сам о томе, да у Новом Саду полако изумире боемијада, да се губе новосадски следбеници Рудолфа, Шонара, Марсела, Мими и Мизете, па сам

са жаљењем констатовао, да та умиљата, толико симпатична и у сваком погледу оригинална класа људи потпуно нестаје из Новог Сада. Нисам имао право. *Новосадски боеми не изумиру, они вечно живе и неколико млади људи је баш ових дана одлучило, да у нашем граду оснују боемски клуб, коме ће главни задатак бити, да се обнови култ Миржеа и његових боема, како би се на тај начин, бар донекле, унело мало више живота у ноћни свет Новога Сада и сакупили људи и жене, који идеју боемијаде свађају у потпуно идеалном смислу и желе — на своју и радост осталих — да искористе све овога земаљског живота.*

Прошле суботе састало се неколико глумаца и новинара у гостионици код „Црвеног Мачка“, па је том приликом после дуге и живе дискусије одлучено, да се под именом „Клуб Дванајст Ноћних Цветова“ оснује удружење новосадских боема par exellent. Исте вечери састављена су и друштвена правила тога удружења, која нам јасно казују, шта је циљ тога клуба, те какву ће важну мисију вршити ти млади људи у друштвеном животу града Новог Сада. За сада без коментара износим интересантније чланове правила боемског клуба, која су јеногласно усвојена од стране самих чланова.

Amblam клуба:

Sumum mundi trinum,
Mulier, tabacum, vinum,
Et quid curat pluribus
Maximus est asinus.

Члан 1. гласи: *Циљ клуба је да развије култ за ширење љубави према животу, како духовном, тако и физичом, од од првога сумрака до зоре.*

Члан 2.: Редовитим чланом клуба не може постати нико за живота дванајсторице.

Члан 3.: *Чланови клуба не смеју пити никакво друго пиће, осим вина, ракије и соде.*

Члан 4.: У славу оснивања клуба, слави се свака субота, кога дана је клуб и основан Слава се мора мора завршити најдаље до понедељника до подне.

§ 7. Финансијски план: а) редовити приходи: сваки редовити члан, изузимајући оне који се декларишу као представници царистичке Русије, (највише 2 члана) плаћају по сто динара месечно, најдаље до 5. сваког месеца; б) добровољни прилози наших добровољних чланова; в) приходи од забава и осталих друштвених приредаба.

§ 8. Чланови улози не могу се употребити на друге сврхе сем на пиће редовитих чланова и на шворц госте.

§ 9. *У погледу приватног потпомагања морају сви чланови и до последње паре издржати. Сакривања нема, визитирање облигатно.*

§ 10. У ручној апотеци мораће увек клупски апотекар заједно са дежурним чланом држати и снабдевати содомбикабоном, те потребним киселинама и коњаком, за терање мамурлука.

§ 14. *Забрањено је плаћати у туђем друштву, ко противно поступи, казниће се са искључењем са свечане седнице.*

§ 19. Клуб не може престати да постоји, сем у случају напрасне смрти све дванајсторице или ако овоземске власти постојање клуба забране, у којем су случају дужни чланови да приреде једну опроштајну седницу са славском свећом, житом, вином и колачима, а за издржавање те седнице употребиће се сва финансијска средства, како оружана тако и финансијска, којом приликом ови чланови у знак протеста и жалости морају бити пијани до бесвести.

§ 20. Клуб „Отмених Пропалица“ је једини савезник нашега друштва.

§ 21. Главна клупска слава почиње на Богојављеније, а завршује се на Св. Саву.

§ 22. Покојници Краљевић Марко, Радоје Домановић и Тин Ујевић су генерални покровитељи клуба „Дванајст Ноћних Цветова“.

§ 23. Ко последњи попије, када се буде на команду пило, дужан је још једну сам да истресе. Из овога се искључују они, који то тенденциозно раде.

§ 24. Сви се чланови морају међусобно називати службеним именима цветова, који се ниже прописују:

Лесковац: Олеандер. — *Весић*: Кактус. — *Лескова*: Љубичица. — *Зубац*: Шимшир. — *Спасић*: Невен. — *Голубовић*: Босиљак. — *Оцић*: Божур. — *Борисов:* Љиљан. — *Бата Јовановић*: Лала. — *Чолић*: Различак. — *Величковић*: Ружа. — *Васић*: Висибаба. — *Маријашец*: Сунгокрет. —

Управни одбор се састоји из свих редовних чланова.

Почасни председник: Плавша *Лесковац*. Председник: Радослав *Весић*. I. подпредседник: Алексадар *Лесковац*. II. подпредседник: Станислав *Зубац*. — Секретар: Велислав *Спасић*. Благајник: *Голубовић*. Главни инструктор за пиће и остале ствари Милан *Оцић*. Референт за руске ствари: *Борисов*. Проценитељ вина и осталих алкохолних творевина: *Бата Јовановић*. Референт за драмску уметност: Бата *Чолић*. Референт за љубавне ствари Тричко *Величковић*. Референт за оперу и барове: М. *Васић*. Столоравнатељ и вамбубацитељ: *Маријашец*.

Стручна лица, придодата одбору. Лекари: др. *Нинков* и др. *Адамовић*. Правозаступник: Мића *Иванчевић*. Апотекар: Милан *Попић*. Референт за монопоске продукте: Душан *Атанацковић*. Референт за риболов: Емил *Ловрековић*. Ганимед: Петар *Костић*.

Оснивачи и почасни чланови клуба: *Верешчагин, Милан Попић, Владета Георгијевић, Мића Иванчевић, Мита Спасић, Оскар Наман, др. Стева Нинков, др.*

Пера Адамовић, Брана Цветковић, Мика Грујић. Сава Голубица и Алекса Лећански, те гђе Краљева и Кучера.

Вест о оснивању боемскога клуба изазвала је у целом граду веома добар утисак и радост оних, који воле да проведу неколико угодних часова у пријатном, духовитом и веселом друштву. А „Клуб Дванајст Ноћних Цветова“ — како се из списка чланова види, даје пуну гаранцију, да се нико неће покајати, ако кадгод, па ма само и случајно, западне у то весело, искрено и поред тога само отмено боемско друштво. „С. Н. С.“ ће стално регистровати важније вести, које се односе на рад и кретање тога новога клуба. **(в. сп.)**

РАНДЕВУ

Био сам ван себе од силне среће! Она ми је заказала рандеву! После толико перипетија и натезања, ипак ми је успело да од ње искамцим ма и мали рандеву, уверен да ћу том приликом имати код ње више среће него до сада. Већ сам у себи кројио планове како ћу и шта ћу, а све то у тежњи да направим једну малу авантуру. Рандеву је гласио тачно за пет до пет, јер је претходно пројектован кино па онда остало.

Два сата пре заказаног времена, ја сам био у потпуној ратној спреми, преобучен, очешљан, напарфимисан и удешен бесприкорно. Само је требао да дође онај тренутак и ах . . . .

Међутим овог пута сам имао прилике да се уверим о ономе: „Човек снује а Бог одређује!“ До данас ја нисам веровао у озбиљност те изреке, али огада! Хтео сам да будем тачан. Не, још више него тачан. Хтео сам да на заказаном месту будем бар пет минута раније, како би њој показао да је моја љубав јача од пет минута. Све сам апсолутно тачно израчунао: и време за које ћу стићи на мету и оно значајно „јасам ту“ итд. У осталом ко би још о таквим лудоријама говорио. У себи сам планирао како ћу да угризем у руку, брр, сва ми се кожа најежи од милоште кад на то помислим!

Пошао сам. Лаким кораком летио сам све брже и брже својој мети. Али ђаво не спава. Нисам дошао ни до главне пијаце, када се један колега испречи предаме.

— Стој! Баш тебе тражим!

— Драги друже, извини, али ја сам заузет хитним послом. (Наставим јурњаву)

— Е, причај ти то коме хоћеш! знам ја ту твоју стару песму.

— Слушај, молим те као Бога рећићу ти: идем на рандеву. Ако не одем сада, онда је све пропало! Пуштај, ако Бога знаш!

— Охохо! Па ти то мени ниси рекао! А је ли лепа? Стара? Млада? Блонд? Бринета? Девојка? Жена? Мршава? Дебела? Страсна? Да ли је рандеву код ње у стану? У биоскопу? У...

— Слушај, ако ми поставиш само још једно питање, упуцаћуте као мачка! Рекох да идем на рандеву и да је ствар неодложна. После, ако хоћеш, причаћу ти троја кола. Господе! Шест до пет! Пуштај, или пуцам!

— Ајак! Нема ту ништа! Него ево: дај ми једну цигарету, па ћу да те пустим.

Извадим банку и цигарету и отарасим беде. Куку леле! Четир до пет! Збогом рандеву, збогом љубави. Сигурно није хтела да ме чека. Нема никог. Свет се шеће као и обично. Два до пет. Гром и Пакао! Сад је више него сигурно, да је она овде била, па је отишла и није хтела да ме чека! Оној битанги када је ухватим, пребићу обадве ноге.

Пао сам у сентименталност. Све наде и снови — све то оде. . . . Збогом љубави. Што ћу да радим, запнем једра — па кући. Боже! Ево ње. Јест, јест, она је! Како ћу јој на очи. Неће ме ни погледати.

— Ви сте сигурно дуго чекали? Опростите. . . .

О молим, молим! Маленкост! На вас би чекао овде до судњега дана!

Рандеву је био спашен!

Jones.

Што радо читамо

— **Срушила се катедрала у Палерму.** Пре неки дан се у Палерму догодила једна велика несрећа, која је за културу и уметност од огромне штете. Катедрала Светог Доминика, која је највећа на Сицилији, срушила се до темеља. Дан пре одржан је у њој еухаристички конгрес, а катастрофа се, на срећу, догодила ноћу, тако, да није било људских жртава. У тој катедрали су били покопани сви знаменитији људи Сицилије.

— **Гроф — варалица.** Полиција у Минхену сада муку мучи са једном опасном варалицом, који је уз то још и неки мајчин аристократа. Реч је о неком руском грофу по имену Василију Адлербергу, који је на уметнички начин подвалио свом колеги, такође руском избеглици, и придигао му драгуља у вредности од преко 140.000 златних марака. Он је од свог колеге купио разног накита у укупној вредности 140.000 златних марака, али пошто није имао готовог новца, дао му је чек на једну велику минхеншку банку. После неколико дана је продавац драгоцености дошао у новчану кризу, па је отишао да тај чек уновчи. Када је дошао на шалтер банчин, умало што није пао у несвест, када му је речено да на тај чек не може добити ни фенига, јер је чек — фалзификован. Ствар је дошла пред полицију, која сада лупа главу за овим аристократом који на овако аристократски начин фалзификује чекове. Наравно да је братац благовремено очистио чувства.

— **Мушко или женско?** У Тулону је ових дошло до интересантне сцене приликом једног венчања. Удавала се кћи једног фабриканта сапуна за једног официра ратне морнарице. Све је већ било у реду, младенци су били у цркви, обред је био почео и само је требало да младенци кажу оно познато „да“, које их везује за цео живот. Међутим је свештеник у последњем моменту констатовао да је млада погрешно заведена и књизи крштених као *мушко*. Наравно да је свештеник на основу ове констатације одбио да настави и изврши обред венчања, све док млада не донесе уверење да је она одиста женско а не мушко. Узалуд је био сав плач и преклињање родбине и младожење, свештеник је остао неумољив и венчање је морало бити одгођено док млада не донесе уверење да је женско а не мушко.

Беки Куген долази у Југославију?

— Пут малог америчког уметника —

У прошли петак увече стигао је паробродом „Левајатан“ из Њујорка у Лондон *Беки Куген*, чувени мали амерички уметник, који је за кратко време успео да своју славу разнесе по целом свету.

Мали Беки је сада први пут ступио на тло Европе. Он са собом носи помоћ за Америчку мисију на Балкану и у Малој Азији. Сам Беки је у ту сврху вотирао суму од 250.000 фунти стерлинга. Он је одсео у такозваном милијонарском одељењу Хотела Савој, где је заузео дванајест соба. Наравно, да он не путује сам, него га на том путу прате родитељи, његов лични секретар и гувернанта. Он ће се у Лондону задржати десетак дана, па ће потом наставити пут за Париз а одатле за Грчку, Бугарску итд. По до сада непровереним вестима, Беки Куген би се на своме путу задржао и у нашој држави неколико дана.

Комунисте у Војводини

— Није ту за вас терен —

Сазнаје се, да су полицијске власти ових дана ухватиле неке комунистичке агитаторе по нашим селима, који су међу сељацима вршили пропаганду за Црвену Интернационалу.

Ови бедници безусловно су погрешно информисани, када су дошли до нас, да нам густирају црвени режим. Идеологија нашег Лале је у потпуној опречности са комунистичком идеологијом. Нема ту ништа заједничког! Зато је и рад тих агитатора био у главном без успеха. У Војводини, бар данас, нема терена за комунистичке идеје.

ВЕСТИ

— **Цигарете Јадранске Страже и тинте Јадранске Страже** пуштене су у промет. Прве се могу добити код продаја дувана у кутијама 20 комада по динара 20. Друге се могу набавити у бочицама свих величина и у бојама црно модрој, зеленој, црвеној, љубичастој и т. д. код творнице Торнамид у Љубљани Звездарска улица 1. Препоручује се родољубивим грађанству и свима јавним надлештвима као и приватним установама трговачким радњама да првенствено траже за своју потрошњу и цигарете и тинте Јадранске Страже, која су изврсна квалитета и израде, јер ће и тим начином доприносити остваривању задатака нашег искључиво патриотског удружења Јадранске Страже.

— **Читаоци „СНС“ а.** Јутрос смо добили из Скопља ову карту: „17./IX. Скопље. — Захваљујући вам вашем сећању на мене и у моме одсуству — поздравља вас све — **Протић**“.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „С. Н. Сада“ треба слати на адресу: Нови Сад, поштански фах број 188.

Из овог броја изостала су клишета из разлога што су закаснила. Молимо п. читаоце да извине, а у идућем броју ћемо зато донети већи број клишета.

Шта је најновије у Новом Саду

Чика Васа директор добио стан.

Воја Матић постао редитељ „Парамунт“ филма.

др. Јозеф Храшко се оженио.

Ђурица Зурковић не вади више злато из бунара.

Станислав Зубац постао секретар и купио сопствени аутомобил.

Воја Виловац постао стаклар.

др. Никола Продановић пише драму „Мржња“, јер са драмом „Љубав“ није успео.

Ферика Шоман именован је „луфтинспектора“.

Озрен Суботић изучава рачуноводство и дупло књиговодство.

Наш критичар „*Renault*“, компонује „акробатичну“ симфонију за награду од 1000 динара.

Фаркаш Мор лиферује ципеле српској војсци.

Кертес Мор диже цене на аероплану.

Код Дорнштетера основан је најновији лајош-клуб.

Чланови „политичког“ стола у „Слободи“ постали су клерикалци, јер воде „капуцинску“ политику.

Ко је за што способан у Новом Саду

Миша Табак — за комичара.

Мирко Савић — за колпортера.

др. Брана Војновић — за суплента.

Љупко Лошић — за пантомиму.

Мића Иванчевић — за атлетику и бокс.

Трива Милишар — за поди-

зање позоришног женског подмлатка.

Марко Марцикић — за клепетало.

Добрислав Јевђевић — за рушење влада.

др. Жарко Стефановић — за дипломацију.

др. Лабуд Стакић — за шацовање врсности барских сила.

Радослав Весник — за косметику.

Душан Атанацковић — за народног трибуна.

Пајкан Марковић — за жандарског регрута.

Саша и Федор Адамовић — за разоноду новосадских Јевреја.

Шта ко жели у Н. Саду

Да добијем и ја бесплатну новинарску жељезничку карту — *Др. Каменко.*

—

Да управник престане са давањем премијера. — *Родитељи новосадског позоришта.*

—

Да каноничке визитације трају вечито. — *Епископ Иринеј.*

—

Да „Јединство" не престане излазити. — *Уредништво „Народа".*

—

Да што боље могу цензурисати „Делбачку" — *Др. Салонтаји.*

—

Да оснујем независан српски политички лист на 8 страна — *Савица Оберкнежевић.*

—

Да мушкарци почну фарбати браду у плаво, као даме косу. — *Др. Грос.*

—

Да новосадски боемски клуб код мене што више вина попије. — *Петар Костић*, гостионичар код „Црвеног Мачка".

—

Да увек остану „чисти" поштански прозори као што су сада, биће увек лепе ладовине — *Поштански чиновници.*

—

Да моја Ксенија не пије толико вина. — *Тричко Величковић.*

—

Да ме Зубац не води на танак лед, пошто ни у ком случају не нагињем, стварима, на које ме он наговара. — *Рајко Весник.*

—

Да „Љубомора" не изазове љубомору осталих позоришних родитеља. — *Лескова*, родитељка нов. позоришта.

—

Да оправка позоришне зграде буде завршена 1930. године. — *Чланови новосадске опере.*

—

Да једном за свагда растерам мамурлук. — *Милан Оцић.*

—

Да постанем краљ срдаца новосадских дама. — *Чолић*, члан новосадске драме.

—

Да научим српски. — *Кучера.*

—

Да се мало угојим. — *Сибирјакова.*

—

Да ме глумци више не гњаве са акантацијама. — Позорошни благајник *Голубовић.*

—

Да се оженим и уредим своје прилике. — *Озрен Суботић.*

—

Да осим немачких, научим и остале ноте. — *Јањићева*, чланица новосадске драме.

—

Да постанем драматург новосадског позоришта. (?) - Станислав *Зубац.*

—

Да се заљубим у коју глумицу, па да је онда критишем. — Велислав *Спасић.*

—

Да постанем художествени сценариста. — *Силајџић*, члан драме.

„Савремени Нови Сад" је потпуно независан лист, који служи искључиво унапређењу нашега града.

НОВИ САД, 20. СЕПТ.

— Новосадско позориште пред крахом. (Неколико реди Господину Анотону Корошцу, министру Просвете на размишљање) Већ годину дана је прошло од како се новосадско позориште налази у сталној кризи, која је најзад дошла у свој последњи стадијум — крах. Невбиљна финанцијска политика г. дра Бране Војновића, који је смео да прекорачи државну субвенцију новосадског позоришта и да издатке повиси на 115.000 динара месечно, и ако за покриће тих издатака неће наћи прихода од драмских представа, довела је дотле да се пријатељи позоришта озбољно забрину за судбину позоришта. Најгоре је то што, је г. Војновић дозволио да позориштем дрма једна котерија, која га води у сигуран амбис, сматрајући да новосадско позориште није заслужило бољу судбину.

Ангажовано је без стварне потребе маса драмских чланова, тако, да новосадска драма данас броји 42 члана, од којих само десетак њих ради, док остали примају само плате. То је и разлог да се поједини чланови драме толико молестирају да на пр. само гђа Бранина има за 15 дана 5 премијера што представља надчовечански напор.

Гаже за оперу износе 120.000 динара, што релативно није много али које само на тај начин може извући ако буде рада. Но међутим, до данас нема материјала ни за једну нову оперету, док се од опера спрема само „Онјегин" а остали незапослени персонал се шета по улицама без пет пара у џепу. Г. Директор се рекламира по свим новинама, док би међутим паметније било, да би се споразумео са генералним заступником ауторских права у нашој земљи, г. Албинијем, који није дужан да да материјал јер му позориште од раније дугује једну извесну своту за тантијеме. Друкчије не можемо да објаснимо чињенице г. Директора из чијег се рада може закључити само то, да он још и данас ради на упропашћивању новосадске опере. Он би хтео да докаже да ми новосађани можемо издржавати оперу. Али ту се вара.

Огласи у „Савременом Новом Саду" имају далеко већу вредност, него огласи у осталим дневним листовима. „Савремени Нови Сад" се чита преко целе недеље, док се дневници још истог дана бацају и уништавају.

Шта ко нема у Новом Саду?

Официрски дом — *слику Њ. В. Краља.*

—

Американ Бар — *гостију.*

—

Новинари — *новаца*

—

Глумци — *то исто*

—

Српски листови — *читалаца.*

—

Владета — *доста пића.*

—

Фрања Фат — *сала.*

—

Веца Спасић — *шешир и зубе.*

—

Тасино вино — *воде*

—

Новосадске пиљарице — *језика.*

—

Становници епископско двора — *масне залогаје.*

Одговори уредништва

Преварен муж. За те ствари ми нисмо компетентни. Ако вас жена вара, не остаје ништа друго или да је излупате или да њега излупате. У сваком случају морате неког излупати. Остало у писму.

Подстанар. По вашем писму тај ваш газда мора да је нека опасна звер. Њему је канда стало до тога да вас избаци из стана Потребно је да будете опрезни. Око за око зуб за зуб. Што вам је пак запушио штедњак, тако, да вам дим иде у собу, најбоље је да алармирате ватрогасце па нека га бар мало исполивају. Друге вам помоћи нема.

Јулија. Послали смо вам писмо на посте рестанте под назначеном шифром. Он моментално није у Новом Саду.

„Савремени Нови Сад“ чита цео Нови Сад

ЗА ВЛАСНИКЕ И УРЕДНИШТВО ОДГОВАРА
ВЕЛИСЛАВ СПАСИЋ

Штампарско подузеће „Застава“ д. д. Нови Сад, 1924.

Неоспорно је то да Вас
Ц-И-П-Е-Л-Е
чине у главном елегантним. Зато ако хоћете да имате елегантне
Ц-И-П-Е-Л-Е
наручите пробе ради један пар у модерној ципеларској радионици
П. МОЦКО
НОВИ САД, Краља Александра ул. 8. и Јеврејска ул. 7. (Омаљев пролаз)

С-А-В-Р-Е-М-Е-Н-И
Н-О-В-И -- С-А-Д
Претплата за 5 бројева износи дин. 10·—
„ „ 10 „ „ „ 18·—
Цене огласа: 1/1 страна дин. 400·—, 1/2 стране дин. 200·—, 1/4 стране дин. 100·—, један петитни ред на једном ступцу стаје 2·— динара. Огласе примају сви огласни заводи у Новом Саду и биро „Прогрес“ Нови Сад, Трг. Ослобођење (Зграда „Аполо“) код кога се може још претплатити. Претплата се увек :-: плаћа унапред. -:-

НАЈЕЛЕГАНТНИЈА ОДЕЛА
Као и првокласну израду по најновијем француском и енглеском крају можете добити само у кројачком салону
:-: ПАЈЕ ШИЛИЋА Нови Сад, :-:
Краља Петра ул. 30. I. спрат.

Р—1550 I=x